Nowy Czas

Nr 53 - rok III. Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorki, czwartki i soboty

Jędrzejów, piątek 9 maja 1941 roku

Odbito w druk. „Nowy Czas" Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr50

Cena 15 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielcach: M. Klebâbczy, ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Prenumerata miesięczna w Jędrzejowie 1.75zł, pod opaską 2.20zł.

Ceny za ogłoszenia: a) handlowe: cała strona 200 zł, pół strony 150 zł, ćwierć 75 zł, jedna ósma 50 zł, szesnastka 30 zł; b) drobne: za słowo 20 gr, przy poszukiwaniu pracy 10 gr.

Walki o naftę Mosulu

Berlin. W związku z wypadkami w Iraku w miarodajnych kołach w Berlinie oświadczają, że nie jest żadną tajemnicą, iż strona niemiecka śledzi z największym zainteresowaniem rozwój wydarzeń w tym kraju.

Bejrut. Wszystkie rafinerie i źródła naftowe w Iraku — jak komunikuje ostatnio komenda wojsk irakijskich — znajdują się w rękach wojsk Iraku. Do dnia 3 maja zestrzelono lub zniszczono na ziemi 29 samolotów brytyjskich, dalsze ciężko uszkodzono. W czasie tych działań zaginął tylko jeden samolot irakijski. Kolumna angielska, usiłująca dokonać atak na pewien magazyn naftowy, została zmuszona do ucieczki. W czasie walki jeden major angielski został ciężko ranny.

Bejrut. Anglicy czynią energiczne wysiłki, celem zawładnięcia punktami strategicznymi, które wojska Iraku zabezpieczyły przed atakami brytyjskimi. W pierwszym rzędzie wysiłki ich skierowane są celem opanowania linii komunikacyjnych pomiędzy Irakiem i Syrią. Atak angielskich wojsk pancernych na pustynny fort Rutbah na linii Damaszek-Bagdad został odparty zwycięsko przez wojska irakijskie.

Bejrut. Wielki muffi Jerozolimy, przebywający wraz ze swymi zwolennikami na wygnaniu w Bagdadzie, wystosował stamtąd odezwę do Arabów palestyńskich, w której wzywa ich do chwycenia za broń. Irakijscy ulemas — duchowni muzułmańscy — wystosowali również orędzie do mahometan hinduskich. W orędziu tym stwierdzają oni, że do upływu świętej wojny żaden mahometanin nie powinien walczyć po stronie Wielkiej Brytanii, nie naruszając interesów Islamu. Odezwa ta została wielokrotnie odczytana w radiu irakijskim.

Sztokholm. Agencja Reutera donosi z Londynu, że brytyjski skarbiec opublikował w poniedziałek rozporządzenie, mocą którego Irak został wykreślony z państw bloku szterlingowego.

Sztokholm. Naczelny dowódca angielskich sił zbrojnych w Adenie — jak donosi „Goeteborgs Morgenposten" w depeszy swego korespondenta z Bejrutu na podstawie doniesień z Adenu — zażądał posiłków, celem wzmocnienia jego garnizonu. Dowództwo w Adenie motywuje swoje żądania tym, że na skutek nastrojów ludności w Jamenie (Hadramaut) konieczne są zarządzenia ochronne u wyjścia morza Czerwonego.

Genewa. Irakijskie towarzystwo naftowe w Londynie, posiadające prawa własności na terenach naftowych w Iraku, oświadczyło dzisiaj, iż wobec faktu, że połowa armii irakijskiej na stopie pokojowej została pomieszczona w barakach, stojących na polach naftowych, należących do towarzystwa, jest więcej jak prawdopodobnym, że doniesienia o wstrzymaniu pracy na tych terenach i przerwie w wydobywaniu ropy polegają na prawdzie.

Sztokholm. W Iraku, dziennik „Aftonbladet" wyraża się w artykule wstępnym ubiegłej soboty, iż najbardziej znamiennym w rozwoju wypadków zdaje się być fakt, że wojskowe demonstracje brytyjskiego imperium utraciły na swej zdecydowanej impulsywności. Daje się zauważyć upadek poważania. Fakt ten musieli w końcu odkryć politycy londyńscy.

Rozgłośnia radiowa w Bostonie informuje, że tereny naftowe w Mossulu są zalane wodą oraz o tym, iż rurociąg naftowy z Iraku do Palestyny został uszkodzony.

Ze źródeł włoskich dowiadujemy się, że Anglia rozszerzyła blokadę nietylko na Irak, ale również na Iran (Persję).

Turecki minister spraw zagranicznych w Saracoglu przyjął posłów państw związanych z Turcją paktem w Saadabad, mianowicie Iraku, Iranu i Afganistanu.

Bejrut. Jak donoszą ze stolicy Transjordanii Ammanu, setki Arabów pomimo wzmocnienia brytyjskich straży granicznych przekroczyło granicę Iraku, aby oddać się do dyspozycji rządu irakijskiego. Również z Syrii donoszą o wielu wypadkach przejścia przez granicę w kierunku Iraku.

Nowy Jork. „Overseas News Agency" donosi z Jerozolimy, że zarządzono tam rekrutację wszystkich żydów w wieku od 20 do 30 lat, celem użycia ich przeciwko Irakowi. Podobno w armii brytyjskiej pełni już służbę 8.000 żydów palestyńskich.

Bejrut. Według nadeszłych tu informacyj, wśród Arabów palestyńskich daje się zauważyć coraz silniejsze wzburzenie. Jak w ciągu poniedziałku doniesiono z Jerozolimy, zanotowano również w miejscowości Tulkarem w Palestynie środkowej wypadki zamachów na brytyjskich żołnierzy. Doniesiono również o incydentach, jakie miały miejsce w rejonie Gasa w Palestynie południowej.

(Telefonem od własnego korespondenta Polskich Wiadom. Pras.)

Berlin. Generalny Gubernator minister Rzeszy dr Frank przyjął w ubiegły wtorek po południu w siedzibie swego pełnomocnika w Berlinie wizytę japońskiego ambasadora J. E. generała Oshimy oraz rumuńskiego posła J. E. Bossi.

Komentarze moskiewskie

do mowy kanclerza Hitlera

Moskwa. Dzienniki moskiewskie publikują dłuższe wyjątki z mowy kanclerza Hitlera przed parlamentem Rzeszy. Podkreślają one przy tym, że kanclerz wystąpił z całą energią przeciw Churchillowi i rządowi Wielkiej Brytanii, składając na nich odpowiedzialność za wojnę i jej następstwa. Prasa stwierdza nadto, że Niemcy nie mają na Bałkanach żadnych interesów terytorialnych, a dążą jedynie do nawiązania z krajami bałkańskimi przyjaznych stosunków. Wojna na Bałkanach wybuchła jedynie z tego powodu, ponieważ Anglia usiłowała wciągnąć kraje bałkańskie w swoją aferę wpływów. W związku z niewielką liczbą poległych w kampanii bałkańskiej dzienniki podnoszą głównie okoliczność, że w ten sposób zostały obalone doniesienia angielskie. W końcu dzienniki podnoszą, że kanclerz Hitler w zakończeniu swej mowy wypowiedział przekonanie, iż wojna zakończy się jego zwycięstwem.

Silne echo mowy kanclerza Hitlera w Rzeszy

Berlin. Przemówienie kanclerza Hitlera wywołuje jeszcze dziś bardzo wielkie zainteresowanie. Na pytanie, czy zapowiedź kanclerza w jego wczorajszej mowie, iż „żołnierz niemiecki w przyszłym roku będzie posiadał jeszcze lepsze uzbrojenie" oznacza, że ze strony niemieckiej należy oczekiwać dłuższego trwania wojny, oświadczają tu, iż nie jest zwyczajem dodawanie komentarzy do jasnych stale sformułowań kanclerza, gdyż komentarz taki oznaczałby tylko osłabienie.

Należy sobie jednak przypomnieć tak usilnie przez propagandę brytyjską rozpowszechnianą tezę, iż według oświadczenia kanclerza, zawartego w jednej z ostatnich mów, rok 1941, przyniesie rozstrzygnięcie, że więc Anglii nie pozostaje nic innego, jak tylko pomimo wszelkich poniesionych porażek ratować się przeciąganiem wojny na następny rok. Te złudzenia brytyjskie rozwiał kanclerz wczorajszą mową, stwierdzając wyraźnie, że niezależnie od kwestii istnienia lub nieistnienia wojny, zdolność produkcyjna Niemiec będzie się zwiększała z roku na rok.

Anglia zamknęła dowóz węgla do Irlandii

(Telefonem od własnego korespondenta Polskich Wiadomości Prasowych).

Dublin. De Valera przemawiając na pewnym zgromadzeniu podkreślił konieczność wzmożenia produkcji środków żywności. Premier Irlandii oświadczył, że Irlandia skazana jest na politykę samowystarczalności gospodarczej celem uniezależnienia się pod tym względem od zagranicy. De Valera domagał się zwiększenia produkcji środków opałowych, ponieważ dowóz węgla z Anglii praktycznie zupełnie ustał.

Szefowie sztabów marynarki

11-tu państw ibero - amerykańskich przybyli do Nowego Jorku

Nowy Jork. Wczoraj przybyli tu szefowie sztabów flot 11-tu państw ibero-amerykańskich, którzy na zaproszenie szefa sztabu admiralicji Stanów Zjednoczonych Starka i ministra marynarki Stan. Zjedn. zwiedzą obiekty marynarki oraz przemysłu zbrojeniowego.

Kanclerz o wojnie na Bałkanach

„Niemcy walczą o uwolnienie świata od sprzysiężenia egoizmu politycznego"

Berlin, 4. 5. Dziś o godz. 18-ej zebrał się w Berlinie Parlament Rzeszy (Reichstag) celem wysłuchania oświadczenia Rządu Rzeszy. Mimo zakomunikowania o zwołaniu niemieckiego parlamentu zaledwie na kilka godzin przed tym, wiadomość ta rozeszła się lotem błyskawicy po Niemczech i zagranicy.

Mowy kanclerza Hitlera wysłuchały milionowe rzesze, zgromadzone przy głośnikach, we wszystkich kontynentach świata. Nietylko Niemcy w największym naprężeniem wysłuchali doniosłego sprawozdania kanclerza Rzeszy na temat kampanii bałkańskiej oraz bezwzględnego porachunku z podżegaczami wojny i jego pomocnikami bezpośrednimi i pośrednimi przeprowadzonego przez kanclerza Rzeszy Adolfa Hitlera w imieniu narodu niemieckiego oraz wszystkich zaprzyjaźnionych i sprzymierzonych z nimi narodów.

W mowie swej, przerywanej raz po raz entuzjastycznymi okrzykami wybranych przedstawicieli całego narodu niemieckiego, powiedział kanclerz Hitler m. in.:

„Po raz pierwszy zwróciłem się do Was wnet po rozpoczęciu wojny w momencie, kiedy wskutek sprzysiężenia angielsko-francuskiego przeciw pokojowi rozbiły się wszelkie próby niemiecko-polskiego porozumienia, które w innych warunkach byłyby napewno możliwe.

Już w r. 1936 najbardziej pozbawieni skrupułów w dziejowej epoce ludzie powzięli decyzję spustoszenia i w miarę swych możliwości zniszczenia nową krwawą wojną Niemiec, stających się w ich mniemaniu zbyt potężnymi. Wysiłki uwieńczyło znalezienie w Polsce państwa, które jako pierwsze wyraziło gotowość dobycia oręża dla walki w imię ich interesów i zamiarów.

Tym człowiekiem, który bezustannie pracował nad szatańskim planem doprowadzenia za wszelką cenę do wojny był już wówczas mister Churchill, zaś jego pomocnikami ludzie, wchodzący obecnie w skład rządu brytyjskiego. Wysiłkom tym udzielały bardzo silnego poparcia bądź to jawnego, bądź ukrytego tak zwane „wielkie demokracje" z tej i tamtej strony Oceanu. W okresie wzmagającego się niezadowolenia narodów z powodu fiaska różnych sztuczek inscenizowanych przez demokratyczne rządy, odpowiedzialni politycy tych krajów wyobrażali sobie, że za pomocą zwycięskiej wojny zdołają najłatwiej opanować narastające trudności, których w inny sposób nie potrafiłyby rozwiązać.

Za ich plecami stał wielki kapitał bankowy, giełdowy i zbrojeniowy międzynarodowych żydów wietrzących nową okazję do zrobienia — wprawdzie trudnego — ale nie mniej dobrego interesu. Podobnie jak poprzednio zdecydowano się bez najmniejszych skrupułów poświęcić krew narodów na ołtarzu swego złotego cielca. I tak rozpoczęła się obecna wojna".

Z kolei Kanclerz Hitler uczynił przegląd wydarzeń wojennych aż do czasu załamania się Francji, przypominając przy tym swoje propozycje pokojowe z 6 października 1939 r. i z 19 lipca 1940 r., uderzające swego czasu niestety w próżnię.

„W ciągu zimy Churchillowi udało się dzięki istnej zasłonie dymnej nieprawdziwych argumentów i oszustw narzucić narodowi brytyjskiemu opinię, jakoby Rzesza Niemiecka wyczerpana kampanią poprzedniego roku doszła już do kresu swych sił. Celem niedopuszczenia do otrzeźwienia Anglików musiał on stworzyć w Europie jakieś nowe ognisko zapalne. Powrócił więc do projektu, o jakim marzył jeszcze w jesieni 1939 roku i na wiosnę 1940 r. Przypominacie sobie opublikowane dokumenty znalezione w La Charite demaskujące usiłowania utworzenia jeszcze w zimie 1939/40 europejskiego terenu wojny z Bałkanów. Głównymi reżyserami tej imprezy byli wówczas pan Churchill, Halifax, Daladier, Paul Reynaud, gen. Weygand i gen. Gamelin. Fatalne załamanie się Francji w maju i czerwcu ubiegłego roku spowodowało, że plany te zostały chwilowo zaniechane".

Tym dążeniom zbankrutowanych demokracyj zachodu przeciwstawił kanclerz Hitler następujący zarys wytycznych polityki niemieckiej na Bałkanach:

1) Rzesza Niemiecka zgodnie ze swą tradycją nigdy nie zgłaszała na Bałkanach ani terytorialnych aspiracyj, ani egoistycznych celów politycznych i była zdecydowanie daleką od jakiegokolwiek mieszania się do stosunków wewnętrzno-politycznych państw bałkańskich.

2) Natomiast Rzesza Niemiecka starała się z tymi państwami nawiązywać ścisłe stosunki gospodarcze i w miarę możności pogłębiać je. Tendencja ta leżała zresztą nie tylko w interesie Niemiec, ale także w interesie odnośnych krajów. Jeżeli bowiem można mówić o logicznym uzupełnianiu się jakiegokolwiek dwóch partnerów handlowych pod względem gospodarki narodowej, to chyba najklasyczniejszym przykładem takiego wzajemnego uzupełnienia się były stosunki łączące państwa bałkańskie z Niemcami. Anglia podobnie jak Ameryka mogły na tych terenach występować natomiast cenajwyżej jako sprzedawcy, ale pod żadnym warunkiem jako nabywcy. W przeciwieństwie do tego, Niemcy nie tylko sprzedawały państwom bałkańskim, ale w pierwszym rzędzie występowały tam jako nabywca na wielką skalę. Co więcej: jako nabywca stały i solidny, płacący za produkty rolników bałkańskich wytworami pracy niemieckiego robotnika przemysłowego. Nic więc dziwnego, że Niemcy stały się najpoważniejszym partnerem handlowym państw bałkańskich. W tej transakcji nie było ani „zwycięzców" ani „pokonanych". Byli tylko równouprawnieni partnerzy. Rzesza Niemiecka postawiła sobie za punkt honoru występowanie jako uczciwy partner — to jest płacenie pełnowartościowymi solidnymi towarami, a nie oszukańczymi demokratycznymi banknotami i dewizami, cierpiącymi od lat na chroniczny spadek wartości.

3) Wobec tego Rzesza Niemiecka miała na oku tylko jeden interes — jeżeli w ogóle

Moskwa nie wierzy żadnym gwarancjom angielskim

Sztokholm. „Daily Sketch" dowiaduje się, że rokowania w sprawie zawarcia politycznego układu między Wielką Brytanią i Związkiem Sowietów spaliły na panewce. Ostatnie propozycje brytytyjskie wobec Rosji Sowieckiej zawierały:

1. Przyrzeczenie, że w przyszłej konferencji pokojowej Kreml będzie posiadał miejsce,

2. gwarancję nie popierania żadnego napastnika przeciwko terytorium Rosji.

Moskwa uważa te gwarancje w obecnej chwili za nie posiadające jakiejkolwiek praktycznej wartości i domaga się w dalszym ciągu uznania wcielenia państw bałtyckich.

Syn Roosevelta był świadkiem bombardowania Czungkingu

Według doniesienia United Press z Czungkingu, opublikowanego przez „Dagens Nyheter", najstarszy syn prezydenta Roosevelta w czasie swej wizyty u Czang-Kai-Szeka był świadkiem ciężkiego japońskiego ataku powietrznego na Czungking. Bombardowanie miało posiadać siłę dorównującą conajmniej pod względem gwałtowności wielkiemu atakowi z przed dwóch lat w dniu 3 maja. W czasie obecnego ataku conajmniej 80 bombowców japońskich miało zrzucać nieprzerwanie bomby nad centralną dzielnicą Czungkingu, wyrządzając wielkie spustoszenia na przestrzeni 1 km². W sobotę rano syn Roosevelta opuścił Czungking, udając się samolotem w kierunku Rangoon. Stamtąd zamierza on odlecieć dalej do Kairo, gdzie ma objąć stanowisko służbowe jako amerykański obserwator wojskowy.

Wojna Iraku z Anglią

Bejrut. Jak donosi Havas, radio Bagdad podało w sobotę wieczór następujący komunikat: Siły zbrojne Iraku otoczyły jeszcze ściślej lotnisko w Habbyniyah. Armia Iraku wystosowała do wojsk brytyjskich, znajdujących się w Habbaniyah, żądanie poddania się, celem uniknięcia niepotrzebnego przelewu krwi. Pewna grupa żołnierzy hinduskich zdezertowała z obozu angielskiego do wojsk irakijskich. W czasie pewnego incydentu w Rutba czterech Anglików i jeden Irakijczyk odnieśli rany. W Alli Irakijczycy zawładnęli magazynem benzyny. W czasie ataku na obóz wojskowy koło Raszif strzelcy irakijscy trafili celnie samolot brytyjski, króry był zmuszony opuścić się na ziemię w odległości kilku kilometrów. W sobotę rano samoloty Iraku bombardowały wielokrotnie obóz brytyjski w Habbaniyah powodując znaczne szkody materialne i pożary oraz niszcząc kilka samolotów, stojących na ziemi. W czasie walki z samolotem irakijskim została zestrzelona jedna maszyna typu „Blenheim". W walce powietrznej nad obozem wojskowym w Raszif zniszczono w sobotę rano jeden samolot irakijski. Nad Habbaniyah rozegrały się gwałtowne walki powietrzne, które zakończyły się ucieczką lotników, po czym samoloty irakijskie zawróciły.

Bejrut. Władze Iraku wydały zarządzenie w sprawie ustanowienia z dniem 1-go maja bieżącego roku kontroli nad bankami angielskimi w Iraku. Wszystkie bankowe konta brytyjskie zostały zamknięte.

Rzym. Jak donosi „Messagero", pomiędzy państwami arabskimi podjęte zostały ebecnie rozmowy, celem naradzenia się nad sytuacją stworzoną wypadkami w Iraku.

Konflikt między Anglią i Irakiem wywarł bardzo głębokie wrażenie w kołach irackich, które nie kryją się ze swoimi sympatiami dla narodu irakijskiego, z którym są związane paktem z Saadabad. Pewien obywatel iracki, który powrócił z Bagdadu, opowiadał, że nienawiść wobec Anglików w Iraku jest bardzo wielka i że cała ludność tego kraju skupia się dzisiaj dookoła swego przywódcy.

Berno Szwajcarskie. Jak donosi "Havas" z Bagdadu, premier Iraku wygłosił przez radio przemówienie, w którym wyraża swoje uznanie narodowi oraz oficerom i żołnierzom Iraku za dowody miłości ojczyzny złożone w pierwszych godzinach walki. Naród mający do dyspozycji tak dzielną armię nie może zginąć. Rząd oraz cały naród irakijski są zdecydowani uczynić wszystko dla obrony honoru kraju. Demonstracje na cześć rządu Iraku odbywają się w całym kraju w dalszym ciągu. Według dalszego doniesienia Havasa z Bagdadu, w niedzielę rano przeleciały samoloty brytyjskie po raz pierwszy nad stolicą Iraku, przy czym zrzuciły bomby. Zestrzelono przy tej sposobności jeden samolot typu Wellington.

Nowy Jork. Amerykańska agencja informacyjna „Associated Press" donosi z Londynu, że, jak obecnie tam przyznano, „Irak wstrzymał dopływ ropy brytyjskiej do Haify w Palestynie".

Bejrut. Według tu nadeszłych wiadomości, na ulicach Bagdadu miały miejsce ostre utarczki między Arabami i pewną grupą żydów, którzy usiłowali kolportować wśród ludności arabskiej ulotki propagandowe o treści podburzającej. Wspomniani żydzi zostali zlinczowani przez ludność iracką.

można tu mówić o interesach politycznych, mianowicie uzyskanie przekonania, że jej partnerzy handlowi są zdrowi i silni wewnętrznie. Z tego powodu Rzesza Niemiecka robiła wszystko, aby zarówno swoimi wpływami jak i pomocą służyć zawsze tym krajom radą i czynem w zakresie umacniania ich własnej egzystencji i ich własnego porządku bez względu na ich indywidualne formy ustrojowe. Postępowanie w myśl tych zasad doprowadziło istotnie nie tylko do podniesienia się dobrobytu tych krajów, ale także stopniowo do wzmocnienia wzajemnego zaufania. Tym większe były jednak wysiłki podpalacza świata Churchilla, dążące do unicestwienia pokojowego rozkwitu stosunków. Dzięki bezwstydnemu narzuceniu zupełnie bezwartościowej w gruncie rzeczy pomocy brytyjskiej, gwarancyj itd. brytyjskich, wprowadził on na ten uspokojony teren europejski czynniki niepewności, niepokoju i nieufności, a w końcu konfliktu zbrojnego. „Gwarancjami" usidlił on najpierw państwo rumuńskie, a potem przede wszystkim Grecję. Rumunia gorzko zapłaciła za obiecanki angielskie, obliczone na ostateczne odciągnięcia jej od mocarstw osi.

Dzięki aktom z La Charita zaznajomiliśmy się z intrygami tych czynników, które wcześniej czy później musiały doprowadzić państwo greckie jedynie tylko ku nieuniknionej katastrofie. Późnym latem ubiegłego roku udało się panu Churchillowi tak skutecznie wbić do głów pewnych kół ateńskich platoniczne przyrzeczenia gwarancyjne, że wynikł z tego cały szereg kolejnych wypadków naruszenia przez Grecję neutralności. W pierwszej linii dotknięte tym były Włochy. Propozycje ich z października 1940 r. zostały odrzucone przez rząd Grecji pod wpływem brytyjskich podżegaczy wojennych. W ten sposób skończył się pokój na Bałkanach.

Niemcy w słabej jeszcze nadziei, że może przecież w jakiś sposób będą mogły przyczynić się do wyjaśnienia spornych zagadnień — nie zerwały ze swojej strony stosunków dyplomatycznych z Grecją. Zgodnie ze swym obowiązkiem jednak już wówczas zwróciłem uwagę wobec całego świata na fakt, że nie będziemy się przyglądali bezczynnie renesansowi starego pomysłu salonickiego z czasów wojny światowej.

Po omówieniu sprytnych i podstępnych przygotowań wojennych Anglików w Grecji powiedział kanclerz Hitler:

„Porażka, jaką poniosła armia włoska w Afryce północnej wskutek technicznej niższości broni pancernej, naprowadziła wreszcie pana Churchilla na myśl, że nareszcie nadszedł moment przeniesienia terenu wojny z Libii do Grecji. Premier angielski był przekonany, że chwila ta sprzyja rozpoczęciu wymarzonej przez niego imprezy, mającej za jednym zamachem rozniecić pożogę wojenną na półwyspie bałkańskim. Pod względem strategicznym uczynił pan Churchill przy tym jeden z największych błędów dokonanych podczas obecnej wojny.

Ponieważ nie było już żadnych wątpliwości na temat zamierzonego przez Anglię usadowienia się na Bałkanach, podjąłem konieczne kroki, mające na celu także ze strony niemieckiej zmobilizowanie stopniowo tych sił, jakie były niezbędne na tym tak żywotnym dla nas odcinku. Podkreślam z całym naciskiem, że zarządzenia te nie skierowywały się bynajmniej przeciwko Grecji. Chodziło tu wyłącznie o zarządzenia zapobiegawcze przeciwko wszelkim próbom brytyjskim, mającym na celu zagnieżdżenie się pod osłoną wrzawy wojny włosko-greckiej na Bałkanach, aby stamtąd wzorem „armii salonickiej" z czasów wojny światowej próbować decydującego ciosu i wciągnąć w odmęty wojny jeszcze dalsze siły. Rachuby te opierała Anglia między innymi także na Turcji i Jugosławii. Wiadomo, że i z tymi dwoma państwami od roku 1933 starałem się za wszelką cenę nawiązać ścisłą współpracę opartą na realnych stosunkach gospodarczych. Podczas kiedy Turcja dzięki realistycznemu stanowisku kierujących jej losem mężów zachowała niezależność własnej decyzji, Jugosławia padła ofiarą intryg brytyjskich.

Każdy z Was wie, ile trudu kosztowało mnie utrzymanie pomiędzy Niemcami i Jugosławią stosunków szczerego porozumienia a nawet przyjaźni. Przyznaję, że naszym dążeniem było drogą ścisłej współpracy z Jugosławią osiągnięcie ewentualnie jakiejś jeszcze możliwości załagodzenia konfliktu z Grecją, i to w sposób dający się pogodzić z usprawiedliwionymi żądaniami włoskimi. Mussolini popierał wszelkimi środkami próby zainteresowania Jugosławii wejściem w ścisły kontakt z naszymi celami pokojowymi. Udało się wreszcie skłonić rząd Jugosłowiański do przystąpienia do Paktu Trzech w dniu 25 marca w Wiedniu, przy czym układ ten nie stawiał wobec Jugosławii żadnych w ogóle żądań, natomiast dawał temu krajowi same tylko korzyści. W dwa dni później wstrząsnęła nami wszystkimi wiadomość o zamachu garstki najemnych puczystów. Dokonali oni czynu, który wyrwał z ust premiera brytyjskiego radosny okrzyk, iż może nareszcie donieść raz coś dobrego.

W tych warunkach dałem natychmiast rozkaz do ataku, ponieważ nie możemy pozwalać na takie postępowanie wobec Rzeszy Niemieckiej. Nie można przez szereg lat prosić o nawiązanie przyjaźni, nie można zawierać układu, który przynosi korzyści jedynie drugiej stronie, a następnie stać się bezczynnym świadkiem tego, jak układ ten dosłownie w ciągu jednej nocy zostaje zerwany i jak w dodatku urządza się napady na przedstawicieli państwa niemieckiego i prześladuje liczne inne osoby narodowości niemieckiej".

„Pan Bóg mi świadkiem, że pragnąłem pokoju. Kiedy jednak pewien pan nazwiskiem Churchill szyderczo oświadczył, że właśnie zdając sobie z tego dokładnie sprawę, narzuca nam walkę tak, jak by to miało być niezwykłym triumfem brytyjskiej sztuki politycznej, to w odpowiedzi na tego rodzaju nikczemność nie pozostawało mi nic innego, jak wzięcie w obronę spraw Rzeszy przy użyciu tych wszystkich środków, jakimi Bogu dzięki dysponujemy".

(Dokończenie w następnym numerze)

Matsuoka a zagadnienia polityki zagranicznej

Rychłe uregulowanie wszystkich niezałatwionych jeszcze spraw z Rosją
Polityka wobec Stanów Zjednoczonych nastawiona na tory pokojowe

Tokio. W niedzielę wieczór minister Matsuoka złożył wobec przedstawicieli pracy w Tokio sprawozdanie o różnych problemach z zakresu polityki zagranicznej Japonii. Odnośnie do wiadomości w sprawie jego wizyty w Stanach Zjednoczonych, to minister jest zdania, że w obecnych warunkach wizyta taka nie byłaby konieczna, ponieważ osobiście zna on bardzo dobrze ogólną sytuację Ameryki. Zgodnie ze swym doświadczeniem, złożonym na jednym z poprzednich posiedzeń parlamentu, polityka jego wobec Stanów Zjednoczonych jest nastawiona w zupełności na tory pokojowe. Minister nic nie może poradzić, jeżeli te szczere dążenie nie znajdują zrozumienia w Stanach Zjednoczonych. Minister jest zdecydowany prowadzić dalej swoją politykę w duchu szczerości. Co się tyczy stosunków japońsko-rosyjskich, to na zasadzie paktu neutralności należy się liczyć ze zwykłym uregulowaniem wszystkich niezałatwionych dotychczas kwestyj, łącznie z zagadnieniem granicznym i problemami handlu oraz rybołóstwa. Odnośnie do uregulowania konfliktu z Chinami, minister nie może powiedzieć niczego decydującego, podejmie jednak wszelkie starania celem szybkiego zakończenia tego konfliktu. W końcu Matsuoka zapowiedział na najbliższe miesiące dalsze zmiany osobowe w ministerstwie spraw zagranicznych.

Defilada zwycięstwa w Atenach

Ateny. Wojska niemieckie, które brały decydujący udział w walkach na południowym wschodzie, uczestniczyły w wielkiej defiladzie u stóp Akropolu przed generałem marszałkiem polnym Listem. Wraz z oddziałami niemieckimi maszerowały oddziały włoskich sił zbrojnych, dzięki czemu defilada stała się imponującym dowodem zbratania i zjednoczenia mocarstw osi również w dziedzinie wojskowej. W defiladzie brały udział wszystkie rodzaje broni, jakie uczestniczyły w kampanii bałkańskiej.

Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje: Silne eskadry niemieckich samolotów bojowych dokonały w ciągu ubiegłej nocy skutecznego ataku na ważny port przeładunkowy Belfast w Irlandii północnej. Zaobserwowano potężne wybuchy i wiele rozprzestrzenionych pożarów, zwłaszcza obiektów wojennego przemysłu lotniczego oraz w stoczni Vickersa-Armstronga. Znajdujące się w porcie cztery statki padły pastwą płomieni. Inne zespoły samolotów bojowych obrzuciły bombami stocznie brytyjskiej marynarki wojennej i zakłady przemysłu żywnościowego w Barrow i Formes, leżących wzdłuż zachodniego wybrzeża brytyjskiego, osiągając i tym razem celne trafienia pociskami bombowymi. Ważne wojenne obiekty atakowane w ciągu ubiegłych nocy w rejonie Mersey, które częściowo były ogarnięte pożarem. Następne ataki lotnicze skierowane były na zakłady przemysłu zbrojeniowego w okolicy Hartlepool jak i na obiekty portowe w Ipswich i Plymouth. W rejonie morskim wokół Anglii samoloty bojowe spowodowały zatopienie 4 statków handlowych łącznej pojemności 21.000 br. t. r. oraz jednego kontrtorpedowca. Ponadto uszkodziły one poważnie pociskami bombowymi pięć innych wielkich statków handlowych. W toku dziennego nalotu lżejszych samolotów bojowych na lotnisko Manston na terenie Anglii południowo-wschodniej zniszczono kilka samolotów na ziemi oraz spowodowano wybuch pożarów w schronach oraz magazynach materjałów pędnych. Na terenie Afryki północnej rozbito w samym zarodku przygotowania do brytyjskich kontrataków pod Tobruk dzięki akcji artyleryjskiej. Marynarka wojenna wespół z flotyllą dunajową oczyściła Dunaj z min, czyniąc bezpieczną żeglugę po tej rzece. Zarówno w ciągu dnia jak i w nocy nie odbywały się nad terenami Rzeszy akcje bojowe nieprzyjaciela.

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje: W nocy z 3 na 4 maja eskadry niemieckiego korpusu lotniczego dokonały falowego nalotu bombardując bazy marynarki oraz bazy lotnicze na wyspie Malcie i wywołując pożary, eksplozje i dotkliwe szkody wśród ważnych obiektów wojskowych. W walkach powietrznych nad Maltą w dniu 4 maja niemieckie samoloty zestrzeliły dwa nieprzyjacielskie aparaty myśliwskie. — Na terenie Afryki wschodniej nasze operacje na odcinku pod Tobruk przybierają na sile i czynią postępy. Jednostki lotnictwa powtórnie bombardowały fortyfikacje Tobruku. Na terenie Afryki wschodniej nasze waleczne oddziały na odcinku Alagi odparły nieprzyjacielski atak, zadając nieprzyjacielowi poważne straty. Wśród zabitych znaleziono licznych żydów pochodzących z Palestyny.

Bohaterska śmierć syna marsz. Badoglio

Rzym. Urzędowo komunikują: Wykonując swą powinność służbową, porucznik lotnictwa książę Addis Abeby Paolo Badoglio, syn marszałka włoskiego Pietro Badoglio, padł na posterunku w dniu 30 kwietnia br. Brał on udział jako ochodnik w kampanii etiopskiej oraz brał udział w operacjach na froncie zachodnim. Od trzech miesięcy pełnił on służbę w jednej z eskadr lotniczych w Afryce północnej. Paolo Badoglio książę Addis Abeby odznaczony był srebrnym medalem za waleczność.

Lindbergh nie milczy

San Louis. Na zorganizowanym tu zebraniu antywojennym przemawiał pułkownik Lindbergh. W toku przemówienia wywodził on, iż wszystko zdąża w tym kierunku, aby Stany Zjednoczone wtrącić w wielką katastrofę. „Byłem świadkiem upadku Francji, widzę jak upada Anglia, a obecnie patrzę, jak Stany Zjednoczone konsekwentnie wciągane są do tego samego błota". Następnie Lindbergh oświadczył, iż wszelkie twierdzenia, jakoby angielsko-amerykańska produkcja lotnicza była w stanie prześcignąć niemiecką, należy uważać za śmieszne. Stać się to może dopiero za szereg lat. Poglądy jakoby wojnę można było wygrać wówczas, gdy Stany Zjednoczone wykonają wielkie ilości samolotów bojowych i wyślą je następnie do Anglii, aby temu krajowi umożliwić panowanie w powietrzu, mogło się zrodzić jedynie w umysłach polityków i fantastów, a nie wśród członków amerykańskiego korpusu lotniczego.

Matsouka nie lubi niejasnych sytuacji

(Telefonem od własnego korespondenta PWP)

Nowy Jork. Sarkastyczna kontrpropozycja japońskiego ministra spraw zagranicznych J. Matsuoka, iż prezydent Franklin D. Roosevelt lub kierownik departamentu stanu Bull powinni odwiedzić Japonię celem zaznajomienia się z istotną sytuacją Japonii, spowodowała błyskawiczną zmianę w nastrojach amerykańskiej opinii publicznej, rozwiewając wszelkie złudzenia na temat stanowiska Tokio. W uzupełnieniu tego doniesienia „New Jork Times" ogłasza wywiad tokijskiego korespondenta ajencji „North American News" Waltera Duranty z ministrem Matsouką, który stanowi przyczynek do zupełnego wyjaśnienia sytuacji. W wywiadzie z p. Duranty minister Matsuoka oświadczył, że Japonia przystąpiła do paktu Trzech Mocarstw, celem powstrzymania Stanów Zjednoczonych od udziału w wojnie. Gdyby Stany Zjednoczone zostały zawikłane w konflikt wojenny z Niemcami, Japonia na zasadzie lojalności i honoru narodowego będzie się poczuwała do obowiązku podjęcia kroków wobec Stanów Zjednoczonych, wynikających z paktu. Na dalsze pytanie korespondenta amerykańskiego, czy będzie to miało zastosowanie również w wypadku, gdyby Stany Zjednoczone popadły w konflikt z niemieckimi łodziami podwodnymi lub samolotami z racji przyrzeczonych przez prezydenta Roosevelta patroli dla stwierdzenia neutralności lub amerykańskich konwojów, Matsouka odpowiedział bez wahania „tak".

Włosi zajęli wyspy Cyklady

Włoski komunikat wojenny z wtorku: Na terenie Cyrenaiki nie powiodły się dalsze próby Anglików przebicia się poprzez okrążenie Tobruku dzięki natychmiastowej akcji walecznych oddziałów włoskich i niemieckich, które nieprzyjacielowi zadały poważne straty. Na froncie Sollum odparto wypady nieprzyjacielskich samochodów pancernych. Eskadry lotnictwa włoskiego i niemieckiego bombardowały ponownie pozycje obronne i port w Tobruk, przy czym trafiły pociskiem bombowym jeden statek o większym tonażu. Nieprzyjaciel dokonywał nalotów na kilka miejscowości w Cyrenaice, wyrządzając niejakie szkody. W rejonie Morza Egejskiego zajęliśmy wyspy Amorges, Anaphe, Ios, Thera, Naxos i Paros, należące do grupy Cykladów. W Afryce Wschodniej, na odcinku Amba Alagi nieprzyjaciel czyni w dalszym ciągu natarcia, które nasze wojska mężnie wytrzymują.

Obsadzono wyspy Mytilene i Khios

Naczelna komenda wojsk niemieckich komunikuje w dniu 6 maja: Ostatniej nocy niemieckie lotnictwo przy udziale kilkuset samolotów bojowych zadało dotkliwe ciosy ważnym z wojennego punktu widzenia obiektom na terenie Glasgowa i Firth of Clyde, oraz kilku innym portom angielskim. W stoczniach i zakładach przemysłu zbrojeniowego powstały poważne spustoszenia. Obiekty przemysłowe oraz doki i zakłady zaopatrzeniowe stanęły w ogniu. W ciągu dnia wczorajszego samoloty bojowe w lotach nurkowych na dwa lotniska na terenie Anglii Południowo-wschodniej zestrzeliły 4 samoloty myśliwskie typu Hurricane, oraz uszkodziły większą liczbę samolotów, znajdujących się na ziemi. W ciągu nocy na jednym z lotnisk zniszczono dwa samoloty na ziemi, zaś celnymi pociskami bombowymi obrzucono hangary. W rejonie morskim wokół Anglii lotnictwo zatopiło większy statek patrolowy oraz mniejszych rozmiarów statek handlowy, tudzież celnymi pociskami bombowymi uszkodziło dwa statki. W Afryce Północnej dzięki mężnemu zachowaniu się oddziałów niemieckich i włoskich nie powiódł się ponowny kontratak wojsk brytyjskich pod Tobruk, gdzie nieprzyjaciel poniósł dotkliwe straty. Pod Sollum odparto wypad brytyjskich samochodów pancernych. Niemieckie samoloty nurkowe ze skutkiem współdziałały w walce lądowej pod Tobruk. Niemieckie i włoskie eskadry samolotów bojowych bombardowały port w Tobruk. Ponadto pełne powodzenia ataki niemieckich samolotów bojowych kierowały się na Marsa Matruk. Oddziały niemieckiej armii lądowej zajęły wyspy Mytilene i Khios na Morzu Egiejskim. Niemieckie samoloty bojowe zrzuciły celne pociski bombowe na jeden brytyjski krążownik w zatoce Suda na Krecie, zatopiły jeden większy statek cysternę, oraz poważnie uszkodziły drugi statek-cysternę. W ciągu ostatniej nocy słabsze pod względem liczebnym nieprzyjacielskie siły zrzuciły na kilka miejscowości Niemiec południowo-zachodnich znikomą ilość bomb kruszących i zapalających. Nie zanotowano żadnych szkód natury wojskowej. Wśród ludności cywilnej znalazły się ofiary w zabitych i rannych. St. sierżant Hahn w nocy na 5 maja odniósł jako nocny myśliwiec swe 10-te zwycięstwo.

Dnia 4 maja 1941 roku zmarł w Makoszynie pow. Kielce

ś. ✝ p.

Władysław Stachurski

instruktor ogrodnictwa

przeżywszy lat 28. W zmarłym tracimy gorliwego pracownika na polu ogrodnictwa i serdecznego kolegę. Wzorowe jego życie pozostanie nam w niezatartej pamięci.

Współpracownicy
Związku Gmin pow. Jędrzejowskiego

46

Ostatnie wiadomości

W wyniku uchwały japońskiego gabinetu wszystkie obiekty i jednostki portów w Tokio otrzymały zbiorową nazwę „Port-Keiszin". Keiszin jest swego rodzaju skrótem nazw Tokio-Yokohama.

Rząd japoński projektuje budowę tunelu pomiędzy Japonią i Koreą, długości 300 km. Specjalna komisja ministerstwa kolei wyjechała już do Kysshu, punktu wyjściowego tunelu, celem przestudiowania tam warunków geologicznych.

W toku wewnętrznej odbudowy państwa chorwackiego wydano zarządzenie, przewidujące wprowadzenie przysposobienia wojskowego dla młodzieży od lat 16 do 20. Do organizacji tej będzie włączona obowiązkowa służba pracy dla uczniów szkół wyższych, mająca za zadanie naprawienie szkód spowodowanych przez wojnę.

Tureckie zebranie narodowe na poniedziałkowym posiedzeniu ratyfikowało umowę clearingową turecko-grecką. W politycznych kołach mówi się o tym, że wspomniana umowa posiadać będzie szczególną wagę po załamaniu się Grecji. Świadczy ona, iż Turcja jest zdecydowana utrzymać na normalnym poziomie zawarte z Grecją stosunki gospodarcze, co równa się uznaniu nowomianowanego greckiego rządu w Atenach.

Prasa Waszyngtońska przynosi na pierwszych stronicach dłuższe wyjątki z mowy kanclerza Hitlera, cytując ją częściowo dosłownie. Korespondenci berlińscy podkreślają zgodnie, że ani Stany Zjednoczone ani Roosevelt nie zostali wymienieni imiennie, natomiast kanclerz Hitler atakował w bardzo ostry sposób Churchilla.

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW 8 V 1941.

Kradzież koni. Janowi Dziekańskiemu w Łysakowie (gminy Raków), skradziono w nocy ze stajni parę koni, wartości 3.000 złotych.